

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 20.05.1980, sp. zn. Tzv 13/80, ECLI:CZ:NS:1980:TZV.13.1980.1

Číslo: 13/1981

Právní věta: Keď pachatel konal v úmysle, aby jeho súkromné telefonické rozhovory boli účtované útvaru v snahe vyhnúť sa povinnosti platiť za ne náhradu, a spôsobil tým značnú škodu, treba jeho konanie kvalifikovať ako trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) Tr. zák., a nie ako pokus trestného činu poškodzovania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 8 odst. 1, § 136 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) Tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 20.05.1980

Spisová značka: Tzv 13/80

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Poškodzování majetku v socialistickém vlastnictví, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8 odst. 1

§ 132 odst. 1 písm. c

§ 132 odst. 2 písm. c

§ 136 odst. 1 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

V konaní o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal minister národnej obrany ČSSR Najvyšší súd ČSSR zrušil rozsudok vyššieho vojenského súdu a odvolanie obžalovaného proti rozsudku vojenského obvodového súdu zamietol.

Z odôvodnenia:

Obžalovaný voj. v zál. L. B. bol rozsudkom vojenského obvodového súdu uznaný za vinného z trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) Tr. zák., pretože v období od 28. 10. 1978 do 18. 2. 1979 v Prahe uskutočnil prostredníctvom služobnej telefónnej ústredne PS útvaru 9650 Praha 25 súkromných medzištátnych telefonických rozhovorov do Užhorodu v ZSSR, pričom obsluhu telefónnej ústredne predstieral, že úhradu za telefonické hovory si sám zariadi, čo ale neurobil a útvaru spôsobil škodu 32 314,80 Kčs. Bol odsúdený podľa § 132 odst. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne v prvej nápravnovúchovnej skupine. Podľa § 228 odst. 1 Tr. por. bola vyslovená povinnosť obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu 32 314,80 Kčs.

Rozsudkom vyššieho vojenského súdu bol z podnetu odvolania obžalovaného rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 258 odst. 1 písm. d) Tr. por. v celom rozsahu zrušený. Podľa § 259 odst. 3 Tr. por. bol obžalovaný na rovnakom skutkovom podklade uznaný za vinného z pokusu trestného činu poškodzovania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 8 odst. 1 a § 136 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný bol odsúdený podľa § 136 odst. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody na dva roky. Podľa § 58 odst. 1 písm. a), b) Tr. zák. mu bol povolený podmienený odklad výkonu trestu v súvislosti s prijatím záruky ZO ROH. Podľa § 59 odst. 1 Tr. zák. bola stanovená skúšobná doba na tri roky. Podľa § 228 odst. 1 Tr. por. bola vyslovená povinnosť obžalovaného nahradiť škodu 32 314,80 Kčs.

Proti tomuto rozsudku vyššieho vojenského súdu podal minister národnej obrany ČSSR sťažnosť pre porušenie zákona. Na odôvodnenie sťažnosti uviedol, že súd prvého stupňa správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) Tr. zák. Tým, že odvolací súd na rovnakom skutkovom podklade uznal obžalovaného za vinného z pokusu trestného činu poškodzovania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 8 odst. 1 a § 136 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) Tr. zák., porušil v jeho prospech zákon v citovaných ustanoveniach. Minister národnej obrany ČSSR uviedol aj to, že uložený trest nezodpovedá stupňu nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť.

Generálny prokurátor ČSSR sa so sťažnosťou pre porušenie zákona stotožnil.

Najvyšší súd ČSSR preskúmal na podklade podanej sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku. Preskúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený.

Z obsahu trestných spisov Najvyšší súd ČSSR zistil, že vojenský obvodový súd postupoval pri rozhodovaní v tejto veci v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona upravujúcimi trestné konanie. Nedošlo k porušeniu práv obžalovaného, vrátane práva na obhajobu, ani k inej chybe, ktorá by odôvodňovala zrušenie alebo zmenu rozsudku súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa zistil skutočný stav veci a pri svojom rozhodovaní z neho vychádzal. Z výpovedí svedkov, z dokladov a správ vydaných Medzinárodnou a medzimestskou telefónnou a telegrafnou ústredňou v Prahe a PS útvaru 9650 Praha bolo bezpečne dokázané, že obžalovaný spáchal zažalovaný skutok spôsobom uvedeným vo výroku prvostupňového rozsudku. Obžalovaný uskutočnil 25 telefonických hovorov medzi Prahou a Užhorodom. Z titulu svoje funkcie urobil opatrenia, aby tieto jeho hovory boli účtované PS útvaru 9650 Praha a nie ako hovory súkromné. Tým dosiahol, že náhradu za tieto v skutočnosti súkromné hovory uhradzoval útvar. Obžalovaný tak konal s úmyslom vyhnúť sa plateniu týchto náhrad, pričom vedel, že tým svoj útvar poškodzuje. Obžalovaný vedel, aká je výška náhrad za tieto hovory a aký je rozsah škody spôsobenej útvaru.

Najvyšší súd ČSSR došiel vzhľadom na všetky rozvedené skutočnosti k záveru, že obžalovaný uviedol PS útvar 9650 Praha do omylu, konal tak s úmyslom poškodiť ho a obohatiť sa. Pretože výška ním spôsobenej škody dosiahla 32 314,80 Kčs, išlo o škodu značnú. Záver súdu prvého stupňa, že konanie obžalovaného naplňuje znaky trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) Tr. zák., je správny. S týmto právnym názorom sa Najvyšší súd ČSSR stotožnil. Nemohol sa však naproti tomu stotožniť s právnym názorom, ktorý učinil odvolací súd, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokus trestného činu poškodzovania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 8 odst. 1 a § 136 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) Tr. zák. Nie je správny záver odvolacieho súdu, že obžalovaný nespôsobil útvaru škodu, ale sa iba o to pokúsil. Konanie obžalovaného nenaplnuje znaky trestného činu podľa § 136 odst. 1 písm. b) Tr. zák. Obžalovaný nezmaril uplatnenie, vymáhanie alebo uspokojenie pohľadávky proti dlžníkovi, ktorý nie je socialistickou organizáciou. Obžalovaný nenechal zapísať svoje súkromné telefonické hovory do

zvláštného denníka. Konal s úmyslom, aby náhrada za ne bola účtovaná útvaru ako za služobné telefonické hovory. Tým uviedol PS útvar 9650 Praha do omylu, poškodil ho vo svoj prospech a sám sa obohatil. Vzhľadom na výšku spôsobenej škody naplnil svojím konaním všetky zákonné znaky trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) Tr. zák.